

Abraham DUQUESNE, (1610-1688)

Al op 18-jarige leeftijd wordt Duquesne door Kardinaal Richelieu als kapitein aangesteld over de "Neptune" in 1636 neemt hij onder admiraal Sourdis deel aan zeeslagen en expedities in de Middenlandse Zee. In 1644 gaat hij over in Zweedse staatsdienst, hij behaalt verschillende overwinningen tegen de Denen en wordt door de Zweden benoemd tot vice-admiraal.

Terug in Frankrijk wordt hij in 1647 tot eskadercommandant benoemd. Hij bedwingt het gebied rond Bordeaux. In 1669 wordt hij bevorderd tot luitenant-generaal (?) en neemt onder d'Estrées deel aan de Slag bij Solebay in 1672. Hij had zeer grote bewondering voor de Ruyter, die hij als de beste admiraal ooit beschouwde, van hem wordt gezegd, dat hij eens van de Hollandse vloot zei: "De Nederlandse vloot onder de Ruyter kan onder alle omstandigheden, vliegende storm, dichte mist of stik-donkere nacht, perfect in linie blijven varen"

In 1675 wordt hij naar de Middenlandse Zee gezonden om Sicilië op de Spanjaarden te veroveren. Hij ontmoet daar tegenover zich Michiel de Ruyter, die door de Staten van Holland naar de Middenlandse Zee was gestuurd om de Spanjaarden tegen de Fransen te helpen. In zeeslagen bij Stromboli, en de Etna, waarbij de Ruyter tijdens die laatste slag op 22 april 1676 levensgevaarlijk werd verwond (en aan die verwondingen overlijdt op 29 april 1676) wordt de uitslag door de Franse historici als een overwinning gezien, omdat de Ruyter en niet in slaagde de Franse vloot te vernietigen of op de vlucht te doen slaan, maar aangezien het doel van de Franse aanval: De bezetting van Sicilië door de Fransen, vrijdeld werd worden deze zeeslagen door Nederlandse en Spaanse historici als een overwinning, (positief gelijk spel) betiteld. In een derde slag bij Palermo op 2 juni 1676, waarbij de Nederlandse vloot onder [13]Jan de Haen streed was de Franse overmacht duidelijker - de Haen sneuvelde, en de vloot trok zich terug, maar desondanks hebben de Fransen hun plan op Sicilië te landen en te bezetten niet ten uitvoer gelegd.

Duquesne is nog betrokken bij andere operaties o.a. tegen Algiers en de Barbarijse zeerovers.

Dit bleek zijn laatste wapenfeit, aangezien hij weigerde zijn Protestante geloofsovertuiging af te zweren en over te gaan naar het Katholicisme, werd hij door de Koning niet benoemd in de hoogste rang van Maréchal de France.

Hij overlijdt te Parijs, op 22 februari 1688.

